

- 3) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, και το άρθρο 13, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2015/1513 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε κανονιστική ρύθμιση η οποία εξαρτά την εγκατάσταση ανεμογεννήτριας από την τήρηση ελάχιστης απόστασης μεταξύ αυτής και των κτιρίων που επιτελούν οικιστική λειτουργία, υπό τον όρο ότι η ρύθμιση αυτή είναι αναγκαία και αναλογική σε σχέση με τον δεσμευτικό εθνικό συνολικό στόχο του οικείου κράτους μέλους, στοιχείο που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 134 της 16.4.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ΙΛ κ.λπ. κατά Land Nordrhein-Westfalen

(Υπόθεση C-535/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Σύμβαση του Aarhus – Οδηγία 2011/92/ΕΕ – Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων έργων στο περιβάλλον – Συμμετοχή του κοινού στη διαδικασία λήψης αποφάσεων – Πλημμέλειες της διαδικασίας αδειοδότησης έργου – Πρόσβαση στη δικαιοσύνη – Περιορισμοί που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο – Οδηγία 2000/60/ΕΚ – Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα των υδάτων – Υποβάθμιση συστήματος υπογείων υδάτων – Τρόπος αξιολόγησης – Δικαίωμα των ιδιωτών στη λήψη μέτρων για την πρόληψη της μόλυνσης – Ενεργητική νομιμοποίηση ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων)

(2020/C 255/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ΙΛ, JK, KJ, LI, NG, MH, OF, PE, RC και SB ως κληρονόμοι της QD, TA, UZ, VY, WX

κατά

Land Nordrhein-Westfalen

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, έχει την έννοια ότι, στην περίπτωση που διαδικαστική πλημμέλεια απόφασης για την αδειοδότηση έργου δεν είναι ικανή να μεταβάλει το περιεχόμενο της απόφασης, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι προσφυγή με αίτημα να ακυρωθεί η απόφαση αυτή είναι παραδεκτή μόνον αν η επίμαχη πλημμέλεια στερήσει από τον προσφεύγοντα το δικαίωμα συμμετοχής στη διαδικασία λήψης αποφάσεων που αφορούν το περιβάλλον, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 της ως άνω οδηγίας.
- 2) Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων, δεν επιτρέπεται να προβλέπεται ότι ο έλεγχος από την αρμόδια αρχή της τήρησης των προβλεπόμενων στη διάταξη αυτή υποχρεώσεων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η πρόληψη της υποβάθμισης της κατάστασης των συστημάτων επιφανειακών και υπόγειων υδάτων τα οποία επηρεάζονται από ορισμένο έργο, θα μπορεί να διενεργείται μόνο μετά την αδειοδότηση του έργου.

Το άρθρο 6 της οδηγίας 2011/92 έχει την έννοια ότι οι πληροφορίες που πρέπει να τίθενται στη διάθεση του κοινού κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αδειοδότησης ενός έργου πρέπει να περιλαμβάνουν τα αναγκαία στοιχεία για την εκτίμηση των επιπτώσεων του έργου επί των υδάτων, με βάση τα κριτήρια και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/60.

- 3) Το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο i, της οδηγίας 2000/60 έχει την έννοια ότι πρέπει να θεωρείται υποβάθμιση της χημικής κατάστασης συστήματος υπογείων υδάτων, λόγω ορισμένου έργου, αφενός, η υπέρβαση τουλάχιστον ενός ποιοτικού προτύπου ή μίας ανώτερης αποδεκτής τιμής, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/118/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση και την υποβάθμιση, και, αφετέρου, η προβλέψιμη αύξηση της συγκέντρωσης ενός ρύπου, στην περίπτωση που έχει ήδη σημειωθεί υπέρβαση του ορίου που έχει τεθεί για τον ρύπο αυτόν. Οι τιμές που μετρώνται σε κάθε σημείο παρακολούθησης πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μεμονωμένα.
- 4) Το άρθρο 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', και δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, καθώς και το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/60, σε συνδυασμό με το άρθρο 19 ΣΕΕ και το άρθρο 288 ΣΛΕΕ, έχουν την έννοια ότι τα μέλη του κοινού που επηρεάζονται από ένα έργο πρέπει να μπορούν να προβάλουν, ενώπιον των αρμόδιων εθνικών δικαστηρίων, την παράβαση των υποχρεώσεων πρόληψης της υποβάθμισης των υδατικών συστημάτων και βελτίωσης της κατάστασής τους, εάν θίγονται άμεσα από την παράβαση αυτή.

(¹) ΕΕ C 427 της 26.11.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 28ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Verwaltungsgericht Stuttgart (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Interseroh Dienstleistungs GmbH κατά SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

(Υπόθεση C-654/18) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Μεταφορά αποβλήτων – Κανονισμός (ΕΚ) 1013/2006 – Διαδικασία προηγούμενης γραπτής κοινοποίησης και συγκατάθεσης – Γενικές απαιτήσεις ενημέρωσης – Παράρτημα IIIΑ – Μείγμα χαρτιού, χαρτονιού και προϊόντων με βάση το χαρτί – Καταχώριση B3020 του παραρτήματος ΙΧ της Σύμβασης της Βασιλείας – Ανεπιθύμητες ύλες – Μόλυνση μείγματος από άλλα υλικά – Αξιοποίηση με περιβαλλοντικά ορθό τρόπο]

(2020/C 255/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Stuttgart

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Interseroh Dienstleistungs GmbH

κατά

SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

Διατακτικό

1. Το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/2002 της Επιτροπής, της 10ης Νοεμβρίου 2015, έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται σε μείγμα απορριμμάτων χαρτιού, χαρτονιού και προϊόντων με βάση το χαρτί, εφόσον κάθε τύπος αποβλήτων του μείγματος αυτού εμπίπτει σε μία από τις τρεις πρώτες περιπτώσεις της καταχώρισης B3020 του παραρτήματος ΙΧ της Σύμβασης για τον έλεγχο της διασυνοριακής διακίνησης επικίνδυνων αποβλήτων και της διάθεσής τους, η οποία υπεγράφη στη Βασιλεία στις 22 Μαρτίου 1989 και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 93/98/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993 –παραρτήματος παρατιθέμενου στο παράρτημα V, μέρος 1, κατάλογος Β, του κανονισμού αυτού–, και εφόσον το μείγμα αυτό περιέχει ανεπιθύμητες ύλες σε ποσοστό έως 10 %.